

ORDIN Nr. 1710 din 1 noiembrie 2007

privind aprobarea documentației necesare în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată de interes național

EMITENT: MINISTERUL MEDIULUI ȘI DEZVOLTĂRII DURABILE
PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 815 din 29 noiembrie 2007

În temeiul prevederilor [art. 8](#) alin. (4) și ale [art. 11](#) alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice,

în temeiul [art. 5](#) alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 368/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile,

ministrul mediului și dezvoltării durabile emite următorul ordin:

ART. 1

Se aprobă Normativul de conținut al documentației necesare în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată de interes național, conform [anexei](#) care face parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 2

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului și dezvoltării durabile,
Silviu Stoica,
secretar de stat

București, 1 noiembrie 2007.

Nr. 1.710.

ANEXA 1

NORMATIVUL DE CONȚINUT

al documentației necesare în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată de interes național

Propunerile pentru desemnarea unor noi arii naturale protejate de interes național se vor face ținându-se cont de următorul normativ de conținut al documentației.

A. Criterii de selecție care stau la baza desemnării unor arii naturale protejate

Criteriile care se au în vedere în procesul de selecție a unor zone pentru a deveni arii naturale protejate sunt:

1. Importanța pentru mediu. În cadrul acestui criteriu trebuie să fie făcută o descriere a caracteristicilor naturale ale terenului (folosința actuală), din care să rezulte importanța conservării acestui teren la nivel național (de ce este nevoie ca acest teren să fie conservat la nivel național). De asemenea, trebuie luate în considerare importanța speciilor de plante și animale sălbatice, precum și populațiile care există în interiorul sitului. Alături de acestea pot fi luate în considerare și alte servicii de mediu generate de zona respectivă, cum sunt: sursă de apă, frumusețea peisajului, fixarea de carbon, prevenirea eroziunii solului și altele. În cadrul acestui criteriu există 3 categorii de zone care pot fi declarate arii naturale protejate:

- zonele care au valoare intrinsecă datorită beneficiilor de mediu produse de către resursele naturale în interiorul limitelor lor. Aceste zone pot să conțină specii sau ecosisteme-cheie, să ofere protecție pentru surse de apă etc.;

- zonele care sunt menținute în starea lor naturală și care au o localizare strategică pentru un coridor ecologic sau pentru alt sit, chiar dacă beneficiile ecologice din interiorul limitelor lor nu sunt foarte importante. Acestea sunt importante pentru rețeaua de arii naturale protejate datorită rolului lor de conectivitate între siturile-cheie ale rețelei naționale de arii naturale protejate, ca un concept de protecție integrată. De exemplu, speciile de floră și faună din aceste terenuri nu sunt unice și nici nu necesită o protecție deosebită în raport cu alte arii naturale protejate, totuși conservarea lor este esențială în vederea menținerii conectivității unor coridoare ecologice sau a integrității ecosistemelor din interiorul unei arii naturale protejate;

- zonele care au fost degradate anterior, dar sunt valoroase pentru localizarea lor, cum sunt zonele din vecinătatea ariilor naturale protejate mai mari sau a coridoarelor ecologice și care au potențial de reconstrucție ecologică, de exemplu Lunca Dunării.

De asemenea, în funcție de importanța sau rolul acțiunilor de protejare se disting:

- zone identificate pentru a proteja calitatea naturală deosebită, cu absența intervenției antropice;

- zone cu rol în protejarea unor zone de semnificație națională și internațională naturală și pitorești;

- zone care conțin mostre reprezentative de regiuni naturale mari, în care habitatele sunt importante din punct de vedere peisagistic, recreațional etc.;

- zone cu rol în conservarea habitatului unor specii importante;

- areale care au rolul de a conserva zone având cel puțin două treimi în stare naturală.

2. Localizarea. Așa cum s-a indicat în primul criteriu, sunt preferate zonele localizate în arealele prioritare pentru conservare la nivel național. Astfel, este de dorit ca propunerile să aibă în vedere acele zone care sunt la limita sau în apropierea ariilor naturale protejate sau acelea care sunt localizate în coridoarele ecologice. De asemenea, sunt preferate acele zone care au fost desemnate ca situri Natura 2000 sau care au alte desemnări internaționale (rezervații ale biosferei, situri Ramsar, situri ale patrimoniului universal, geoparcuri, IBAs etc.).

3. Mărimea sitului. Este de dorit ca ariile naturale protejate să aibă o mărime minimă, care să poată asigura protecția zonei propuse; totuși trebuie evitat riscul de a lăsa în afară zone mici, dar importante pentru conservare. Din acest motiv, mărimea sitului nu este un criteriu relevant care să demonstreze importanța zonei pentru mediu. Din punct de vedere al mărimii sitului se pot distinge:

- arii naturale cu suprafață mare, cuprinse între câteva zeci și câteva sute de hectare; în cadrul acestor categorii de arii protejate pot fi cuprinse parcurile naționale, parcurile naturale, rezervațiile naturale etc.;

- arii naturale cu o suprafață medie, între câteva hectare și câteva zeci de hectare; din această categorie pot fi amintite rezervațiile științifice, rezervațiile naturale etc.;

- arii naturale cu suprafață mică, având o mărime de cel mult câteva hectare; aceste areale sunt reprezentate în special de monumente ale naturii, dar și de rezervații de mici dimensiuni, cu precădere rezervații cu caracter speologic, geologic etc.

4. Forma de proprietate. Aceasta are o semnificație deosebită în selecția și administrarea zonelor protejate. Deși cele mai multe din suprafețele din ariile protejate se află în proprietate publică, nu sunt excluse nici suprafețele proprietate privată sau mixtă, acestea oferind mai multe surse financiare sau răspunzând unor cerințe proprii diferitelor perimetre.

5. Obiectivele de conservare. Cel care face propunerea unei noi arii naturale protejate trebuie să stabilească/să specifice clar scopul/obiectivul pentru care aria naturală protejată este propusă și de ce această propunere este relevantă pentru prioritățile sistemului național de arii naturale protejate. Care sunt speciile sau ecosistemele pentru care se dorește protejarea acestei zone? Care sunt obiectivele? Trebuie să precizeze dacă importanța pentru mediu a zonei propuse coincide cu obiectivele de conservare propuse de inițiator sau cu cele ale proprietarului ori administratorului terenului. De exemplu, dacă o zonă este importantă pentru populația de urși, unul din obiectivele de conservare trebuie să fie protecția populației și a habitatului acesteia. Dacă aceste obiective concură cu obiectivele de conservare ale sistemului național de arii naturale protejate, atunci zona poate fi declarată arie naturală protejată. Scopul pentru care se creează aria naturală protejată va avea în vedere:

- protecția, în care principalul obiectiv al protejării este conservarea habitatului și a speciilor existente aici și în care singura activitate permisă este cea de cercetare;

- protecția și utilizarea durabilă, în conformitate cu fiecare categorie de management al ariei naturale protejate, în care alături de protecție sunt admise și anumite activități, cum ar fi activitățile turistice (ecoturism), alte activități economice tradiționale desfășurate de comunitățile locale din interiorul ariilor protejate (de exemplu, pășunat, exploatare forestieră etc.).

6. Managementul viitor. Acesta trebuie să reprezinte o descriere detaliată a activităților care se vor desfășura în interiorul sitului în viitor. De asemenea, trebuie

inclusă o descriere a măsurilor de management care urmează să fie luate în concordanță cu obiectivele ariei naturale protejate. După modul de conservare a biodiversității, ariile naturale protejate se clasifică în:

- arii naturale protejate în cadrul cărora nu sunt necesare intervenții manageriale;
- arii naturale protejate în cadrul cărora sunt necesare intervenții active din partea autorității de management (de exemplu, pentru reconstrucția ecologică a unor zone).

Nivelul la care se exercită managementul determină clasificarea zonelor protejate în:

- zone în care managementul este al autorității cu cea mai înaltă competență având jurisdicție la nivel național (de exemplu, un minister);
- areale în care managementul se exercită la nivel național, aparținând guvernului național sau altui nivel guvernamental (de exemplu, o agenție guvernamentală);
- perimetre în care managementul aparține unor organizații nonprofit, regii autonome, corporații sau organisme private;
- teritorii cu un management mixt aparținând unui mozaic de proprietari publici și privați, existând o varietate de regimuri de administrare.

7. Nivelul de desemnare. În această categorie pot fi cuprinse:

- arii naturale protejate desemnate la nivel local prin acte normative ale autorităților publice locale (nu fac obiectul acestui act normativ);
- arii naturale protejate desemnate la nivel național, care pot forma rețeaua de arii naturale protejate a unei țări (rezervații științifice, parcuri naționale, monumente ale naturii, rezervații naturale, parcuri naturale);
- arii naturale protejate desemnate la nivel internațional de către organisme abilitate în acest sens: rezervații ale biosferei, situri ale patrimoniului mondial, zone umede de importanță internațională - situri Ramsar, geoparcuri, situri Natura 2000 (nu fac obiectul acestui act normativ).

8. Destinația pentru turism. Din acest punct de vedere se disting:

- arii naturale protejate în care turismul este interzis sau reglementat în mod strict (cum este cazul rezervațiilor științifice);
- areale în care accesul publicului se face printr-un control riguros (zone de protecție strictă, zone de protecție integrală, peșteri, zone sălbătice etc.);
- zone în care turismul reprezintă o activitate curentă (parcuri naturale).

Față de cele prezentate, în teoria și practica de specialitate se întâlnesc și alte modalități de structurare a ariilor protejate, determinate de nevoile de gestiune a resurselor sau de legislația specifică fiecărei țări. Acestea atestă diversitatea zonelor, pe de o parte, și interesul de care ele s-au bucurat, pe de altă parte.

B. Cerințe pe care trebuie să le îndeplinească un sit pentru a fi desemnat ca arie naturală protejată

În procesul de selecție a unor areale, pentru ca acestea să fie protejate, se stabilesc o serie de cerințe, condiții pe care trebuie să le îndeplinească zonele, și anume:

- Arealul biogeografic:
 - existența unor specii de floră și faună, caracteristici naturale rare sau reprezentative etc. pentru o "regiune" biogeografică (de exemplu, o pădure de stejar în zona de câmpie);
 - existența unor elemente de unicat sau a unor trăsături geologice/naturale extraordinare.
- Calitățile ecologice:
 - procese ecologice sau sisteme de susținere a vieții;
 - integritatea sau gradul în care arealul cuprinde un întreg ecosistem, de sine stătător sau în asociație cu alte arii protejate, capabil să asigure menținerea habitatelor/speciilor pe termen lung;
 - diversitatea habitatelor;
 - prezența unor habitate pentru specii rare, vulnerabile sau aflate în pericol;
 - prezența unor areale "pepiniere" sau de reproducere (de exemplu, locuri de cuibărit etc.);
 - prezența unor areale de hrănire, înmulțire sau odihnă;
 - existența unui habitat rar sau unic pentru o anumită specie;
 - gradul diversității genetice în interiorul speciilor.
- Autenticitatea, respectiv măsura în care arealul a fost conservat sau nu a fost subiectul schimbărilor provocate de om.
 - Importanța economică, respectiv contribuția economică potențială a sitului datorată protecției acestuia (de exemplu, protecția unui areal pentru recreere, existență, utilizarea sa în beneficiul comunității locale, aprecierea de către turiști sau alte categorii de persoane ori a unui refugiu pentru cuibărit, areal sau sursă pentru specii importante din punct de vedere economic).
 - Importanța socială se regăsește prin faptul că există sau reprezintă o valoare potențială pentru comunitățile locale, naționale sau internaționale, deoarece are calități recreaționale, istorice, de patrimoniu, tradiționale, estetice și educaționale semnificative.
 - Importanța științifică este dată de valoarea pentru cercetare și monitorizare.
- Importanță națională sau internațională:
 - existența unei desemnări naționale sau internaționale;
 - potențial pentru a fi inclus într-un sistem național sau internațional.
- Posibilitate de realizare din punct de vedere practic:
 - gradul de izolare față de influențele distructive din afară;
 - acceptabilitate socială și politică, gradul de sprijin din partea comunității;
 - accesibilitate pentru educație, turism și recreere;
 - compatibilitate cu utilizatorii existenți, în particular cu localnicii;
 - ușurința aplicării măsurilor de management sau compatibilitatea cu regimuri de management existente.

- Dualitate sau replică, ce rezidă în faptul că zonele protejate, în particular atunci când sunt mici, pot fi subiectul unor influențe devastatoare distructive, deopotrivă din partea omului sau a naturii, de exemplu prin pășunatul intensiv într-o zonă montană cu specii de floră rare. Prin urmare, este de dorit ca acolo să se creeze un areal protejat mai mare, preservând astfel mai multe habitate, nu numai un simplu tip de ecosistem major, într-un sistem reprezentativ.

C. Criterii de selecție a siturilor în funcție de categoria de management

Selecția ariilor naturale protejate de interes național în funcție de categoria de management se face în mod diferențiat, pornindu-se de la obiectivele specifice fiecărei categorii în parte. Astfel, criteriile pentru selecția ariilor naturale protejate în funcție de categoria de management propusă de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii (UICN) sunt:

- Rezervații științifice (categoria I UICN):
 - arealul trebuie să fie suficient de mare pentru a asigura integritatea ecosistemelor sale și pentru a realiza obiectivele de management pentru care este protejat;
 - arealul trebuie să fie în mod semnificativ ferit de intervenția directă a omului și capabil să rămână așa;
 - conservarea biodiversității acestui areal trebuie să fie realizată prin protecție, fără să necesite intervenții manageriale asupra sa sau asupra peisajului (cum este în cazul categoriei IV).
- Parcuri naționale (categoria a II-a UICN):
 - arealul trebuie să conțină mostre reprezentative de regiuni naturale mari, trăsături sau peisaje, în care speciile de plante și animale, habitatele și siturile geomorfologice sunt importante din punct de vedere spiritual, peisagistic, educațional, recreațional și turistic;
 - arealul trebuie să fie suficient de mare pentru a conține unul sau mai multe ecosisteme intacte, nealterate material de ocuparea și exploatarea curentă umană.
- Monumente ale naturii (categoria a III-a UICN):
 - arealul trebuie să conțină una sau mai multe trăsături de importanță semnificativă (trăsăturile naturale potrivite includ cascade spectaculoase, peșteri, cratere, locuri fosilifere, dune de nisip și trăsături marine, împreună cu fauna sau flora unică ori reprezentativă; trăsăturile culturale asociate pot include picturi rupestre, faleză înalte fortificate, situri arheologice sau situri naturale care prezintă o importanță deosebită pentru comunitatea locală);
 - arealul trebuie să fie suficient de mare pentru protejarea integrității trăsăturilor și legăturilor cu zonele imediat înconjurătoare.
- Rezervații naturale (categoria a IV-a UICN):
 - arealul trebuie să joace un rol important în protecția naturii și supraviețuirea speciilor (de exemplu, zone de cuibărit, zone umede, guri de vărsare a unor râuri, pășuni, păduri, albiile de râuri, tinoave, chei, habitat al unor specii protejate etc.);

- arealul trebuie să fie acolo unde protecția habitatului este esențială pentru prosperitatea florei de importanță națională sau locală ori pentru fauna locală sau migratoare;

- conservarea acestor habitate și specii poate depinde de intervenția activă prin măsuri de management pentru a asigura menținerea habitatelor și/sau în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice;

- mărimea acestui areal poate depinde de suprafața necesară speciilor pentru a fi protejate și poate varia de la dimensiuni relativ mici la dimensiuni foarte mari.

- Parcuri naturale (categoria a V-a UICN):

- arealul trebuie să posede peisaje (ecosisteme) de o calitate pitorească deosebită, cu diverse habitate asociate, faună și floră, împreună cu manifestări unice sau tradiționale ale modului de utilizare a terenului și comunități sociale locale care au dovedit de-a lungul timpului creativitate în ceea ce privește realizarea așezărilor umane, datinile/obiceiurile locale, mijloacele de existență și credințele.

D. Studiul de fundamentare științifică necesar în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată trebuie să conțină:

Studiul de fundamentare științifică în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată trebuie să fie structurat ținând cont de următoarele aspecte:

1. Numele ariei protejate (de preferat, preluat din toponimia locală sau adaptat după aceasta).

2. Categoria propusă pentru aria naturală protejată (conform prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007](#) privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice).

3. Obiectivul ariei protejate (succint, scopul pentru care se propune conservarea ariei).

4. Localizarea:

4.1. coordonatele geografice și coordonatele Stereo 1970 ale centrului ariei, iar la ariile relativ întinse, și ale limitelor, pe direcția punctelor cardinale sau în punctele de inflexiune;

4.2. încadrare/acoperire în sistem UTM (caroiaj 10 x 10 km, 50 x 50 km);

4.3. descrierea narativă a limitelor ariilor (se vor lua în considerare repere identificabile în teren, fie naturale, fie realizate de om; în cazul bazinelor acvatice, se va trasa o linie imaginară paralelă cu malul, la circa 20 m de acesta, la cota maximă a apei);

4.4. situația cadastrală. Regimul de proprietate al terenurilor (se vor evita pe cât posibil arii aflate în proprietate particulară);

4.5. suprafața;

4.6. localitatea, județul;

4.7. unitatea fizico-geografică;

4.8. căile de acces.

5. Caracterizarea ariei protejate:

- 5.1. descrierea aspectului general al ariei;
- 5.2. structura geologică (se va detalia în cazul rezervațiilor geologice);
- 5.3. sol (pedologie);
- 5.4. ape (hidrologie);
- 5.5. climat local;
- 5.6. flora și vegetația:
 - speciile de plante pentru care se propune înființarea ariei protejate;
 - specii rare și periclitare, conform Listei Roșii. Specii/subspecii/varietăți endemice. Specii cu importanță fitogeografică. Specii ocrotite prin convenții internaționale sau prin legislația națională. Specii de interes comunitar;
 - asociații vegetale. Ecosisteme/habitate naturale (cu sublinierea celor prioritare sau de interes comunitar). Tipuri de habitate listate în [anexele](#) la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007;
 - ecosisteme antropogene;
 - modificări/evoluții/alterări recente ale ecosistemelor locale;
- 5.7. fauna:
 - specii de animale pentru a căror ocrotire se propune instituirea ariei protejate (prezentare pe grupe de animale);
 - specii rare, vulnerabile, periclitare. Specii/subspecii endemice (Se vor marca.) Specii ocrotite prin convenții internaționale sau prin legislația națională. Specii de interes comunitar;
 - la păsări se vor diferenția speciile clocitoare de cele neclocitoare;
 - la mamifere și păsări se vor include date asupra efectivelor speciilor.

NOTĂ:

Se vor aborda/dezvolta acele paragrafe care corespund cu profilul ariei propuse spre protejare.

6. Zonarea internă (opțional). Propunerea unei/unor zone de protecție strictă și/sau de protecție integrală pe cuprinsul ariei protejate, argumentată. Pentru rezervații științifice este nevoie de documentații separate.

7. Starea ariei, presiune antropică, amenajări și/sau construcții existente și proiectate (în plus, situația din zona înconjurătoare; existența unor obiective care ar putea avea influențe negative asupra ariei).

8. Măsuri minimale propuse în vederea conservării ariei.

ANEXE

- a) Hartă generală (a țării, a județului) cu marcarea locației ariei.
- b) Hartă topografică/geomorfologică, la o scară convenabilă, în funcție de întinderea ariei (de exemplu, 1:5.000, 1:25.000). Limitele vor fi realizate în sistem GIS proiecție Stereographic 1970. Marcarea zonării interne, dacă se propune o asemenea zonare. Se vor anexa temele (shape-uri) limitelor sau ale altor repere ale

ariei naturale protejate, în format digital, ca vectori cu referință geografică în format electronic.

c) Harta amenajamentelor silvice (la arii situate integral sau parțial în fond forestier), plus lista unităților de producție/amenajistice incluse în aria propusă.

d) Categoriile de folosință ale terenurilor, cu evidențierea tipului de proprietate al acestora (opțional, hartă după modelul Agenției de Plăți și Intervenții în Agricultură, cu evidențierea proprietarilor).

e) Hartă geobotanică [distribuția fitocenozelor/asociațiilor identificate (în cazul unor suprafețe restrânse) sau a alianțelor de vegetație (la suprafețe mari)] - opțional.

f) Hartă cu localizarea speciilor-țintă (plante, animale) - opțional.

g) Alte hărți specifice (de exemplu, geologică, pedologică, hidrografică etc.) - opțional.

h) Fotografii de ansamblu și de detaliu - opțional.

i) Date de identificare a celui care propune (instituția - colectivul care a întocmit documentația - coordonator - date de contact).

j) Punctul de vedere și/sau avizul autorității/autorităților publice locale. Punctul de vedere al direcției silvice, al direcției agricole, al societăților comerciale implicate sau al proprietarilor și/sau al administratorilor terenurilor, după caz.

k) Avizul Academiei Române - Comisia pentru Ocrotirea Monumentelor Naturii

l) Data. Semnătura. Parafa (pentru documentații transmise de instituții sau alte persoane juridice).

E. Formular standard pentru caracterizarea ariei naturale protejate

ROMÂNIA

MINISTERUL MEDIULUI ȘI DEZVOLTĂRII DURABILE

Direcția protecția naturii, biodiversitate, biosecuritate

FORMULAR STANDARD

pentru caracterizarea ariilor naturale protejate

1. Denumirea ariei naturale protejate:

--

2. Codul ariei naturale protejate*1)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

*1) Va fi atribuit de autoritatea publică centrală care răspunde de ariile naturale protejate.

3. Încadrarea teritorial-administrativă

Județul/județele	
Localitatea/localitățile pe al căror teritoriu administrativ se află aria	

4. Categoria și tipul ariei naturale protejate (marcați cu x)

	Categoria						Caracteristici tipologice														
	I	II	III	IV	V	VI	R	P	B	b	z	g	s	p	f	m	u	pj	SPA	SCI	
Aria protejată																					
Include:																					
Este inclusă în:																					
Transfrontalieră cu:																					

5. Suprafața/lungimea

Suprafața (ha)	
Lungimea (m)	

6. Altitudinea

Maximă	Minimă	Medie

7. Statutul legislativ (actul de declarare)

Tipul actului	Lege	JMC	HCM	HG	OM	OG	CJ	CL	Altele
Nr.									
Data									

8. Localizarea geografică

8.1.						
Coordonate geografice		N	S	E	V	Central
	Latitudine					
	Longitudine					

8.2.							
Indicativul hărților topografice	1:25.000						
	1:5.000						
	Altă scară						

8.3.							
Delimitare descriptivă *2)	Limita	Descrierea					
	N						
	NE						
	E						
	SE						
	S						
	SV						
	V						
	NV						

*2) Se va face o descriere narativă a limitelor, având ca model descrierea din actele normative adoptate anterior (de exemplu, [Hotărârea Guvernului nr. 230/2003](#) privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și constituirea administrațiilor acestora, cu modificările ulterioare, [Hotărârea Guvernului nr. 2.151/2004](#) privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone etc.).

9. Căile de acces (marcați cu x)

CFR	CFF	DN	DJ	DL	DF	DA	T

Detaliiere:

Localități apropiate:

10. Încadrarea în Regiunea Biogeografică Europeană (conform regiunilor biogeografice europene existente în țara noastră):

Alpină	Continentală	Panonică	Stepică	Pontică

11. Încadrarea în Euroregiunea României (conform Strategiei naționale pentru conservarea biodiversității)

Nr.	Euroregiunea	
1.	Carpații Orientali	
2.	Carpații Meridionali	
3.	Munții Banatului	
4.	Munții Apuseni	
5.	Podișul Transilvaniei	
6.	Subcarpații Getici	
7.	Subcarpații de Curbură	
8.	Podișul Sucevei	
9.	Dealurile Banatului	
10.	Dealurile Crișanei	
11.	Câmpia Someșului	
12.	Câmpia Banatului și Crișurilor	
13.	Câmpia Moldovei	
14.	Podișul Central al Moldovei	
15.	Podișul Getic	
16.	Câmpia Găvanu-Burdea	
17.	Silvostepa Câmpiei Române	
18.	Stepa Câmpiei Române	
19.	Podișul Dobrogei	
20.	Lunca inundabilă a Dunării	
21.	Delta Dunării	
22.	Marea Neagră	

12. Localizarea biogeografică

Coordonate biogeografice		

13. Criterii de identificare a habitatelor (marcați cu x)

13.1	13.2	13.3
Vegetație	Geomorfologice	Geologice
Alpină	Munte	Domeniul cristalin
Subalpină	Platou	Domeniul sedimentar
Pădure	Piemont	Domeniul eruptiv
Pajiști	Podiș	Izvor termal
Pășuni	Deal	Izvor mineralizat
Fânețe	Câmpie	Emanatii de gaze și noroi
Stâncării	Terasă	Alte aspecte postvulcanice
Dune	Luncă	Fereastră geologică
Sărături	Râu	Petec de acoperire
Stepă	Lac	Olistolite
Zone umede	Baltă	Aflorimente
Mlaștini/ turbării	Litoral	Depozit fosilifer
	Mare	Aspecte mineralogice rare
	Izvor	
	Căldare glaciară	
	Chei	
	Defileu	
	Peșteră	
	Relief carstic exogen	
	Dune de nisip	
	Stâncării	

14. Principalele tipuri de habitate din aria naturală protejată (marcați cu x)

Tipuri majore		Suprafața (ha)	%
Habitat de coastă			
Dune de nisip continentale sau maritime			
Habitat de apă dulce/zonă umedă			
Mlaștini/turbării			
Formațiuni ierboase/pajiști și arbuști/tufișuri			
Păduri			
Stâncării			
Peșteri			
Altele			
TOTAL			

15. Caracterizarea generală a ariei naturale protejate (descriptiv)

I. BIOTOPUL

a) Aspecte geologice/geomorfologice

--

b) Aspecte pedologice

--

c) Aspecte hidrologice

--

d) Aspecte climatologice

--

II. BIOCENOZA

a) Vegetația

--

b) Fauna

--

16. Specii protejate

Grup major	Nr. specii	Lista speciilor protejate*)	**)
Mamifere			
Păsări			
Reptile			
Amfibieni			
Pești			
Nevertebrate			
Plante			

Pentru fiecare specie se vor menționa:

*) (în paranteză) convențiile internaționale sub a căror protecție se găsește:

Bdv - Convenția de la Rio de Janeiro (Legea nr. 58/1994)

Ber - Convenția de la Berna (Legea nr. 13/1993)

Bon - Convenția de la Bonn (Legea nr. 13/1998)

C - Convenția CITES (Legea nr. 69/1994)

DH - Directiva Habitate 92/43/CEE

DP - Directiva Păsări 79/409/CEE

**) pentru fiecare specie se va menționa categoria de vulnerabilitate:

v - vulnerabile

p - periclitate

r - rare

e - endemice.

17. Specii endemice de plante (marcați cu x)

Nr.	Denumirea științifică	Denumirea populară	Starea populației			
			Favorabilă		Nefavorabilă	
			Ca areal	Ca efective	În declin ca areal	În declin ca efective
1.						

18. Specii endemice de faună (marcați cu x)

Nr.	Denumirea științifică	Denumirea populară	Starea populației			
			Favorabilă		Nefavorabilă	
			Ca areal	Ca efective	În declin ca areal	În declin ca efective
1.						

19. a) Activități care se desfășoară în perimetrul ariei naturale protejate (marcați cu x)

Semnificația coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:

- A - Permanent
- B - Periodic
- C - Sporadic
- D - Nu este cazul

Nr. crt.	Activități	Existente	Tradiționale	Permise	Caracterul impactului negativ asupra ariei naturale protejate			
					A	B	C	D
1.	Pășunat							
2.	Agricultură							
3.	Tratamente agrochimice							
4.	Apicultură							
5.	Folosințe de apă							
6.	Irigare							
7.	Desecări							
8.	Piscicultură							
9.	Pescuit							

19. b) Activități care se desfășoară în afara perimetrului ariei naturale protejate și care exercită un impact negativ asupra acesteia (marcați cu x)

Nr.	Sursa care cauzează impactul	Poluantul	Tipul de influență (poluare)					Caracterul impactului	
			Atmosferică	Ape	Soluri	Sonoră	Radioactivă	Permanent	Accidental

20. Aspecte de deteriorare (marcați cu x)

Deteriorarea	Caracterizarea deteriorării							
	Cauza		Stadiul				Dinamica	
	Naturală	Antropică	Incipient	Avansat	Degradat	Staționară	Evoluția	
							Continuă	Periodică

21. Regimul terenurilor (marcați cu x)

Situația cadastrală			Forma de proprietate					Categorია de folosință							
Nr. parcelei	Suprafața (ha)	Lungimea (m)	DPN	DPJ	DPL	PJ	PF	Mixt	Pd	Ps	F	Lv	Vi	Ar	Np

22. Administrarea ariei naturale protejate (marcați cu x)

22.1										
Administrator	APM	Inst. st.	Regii	ONG	S.C.	S.A.	AT	Persoane fizice		Proprietarul

22.2								
Calitatea de administrator este stabilită prin:			Lege		HG	OM	CJ	CL

22.3	
Plan de management	Există și se aplică
	Există, dar nu se aplică

	Nu există	
--	-----------	--

22.4		
	Permanent	Periodic și specificat când
Supraveghere		
Pază		

22.5			
Controlul		Planificat	Neplanificat
	MMDD		
	Academia Română		
	GNM		
	APM		
	Alte organe		

22.6				
Amenajări/dotări		Existente	Necesare	Observații
Împrejmuire				
Panouri de avertizare/atenționare				
Panouri explicative				
Panouri pentru orientare (hărți)				
Clădiri administrative				
Stațiuni științifice				
Centre de vizitare/informare				
Clădiri pentru pază/supraveghere				
Amenajări pentru observare/supraveghere				
Bariere				
Puncte de intrare				
Poteci/drumuri pentru vizitare				
Trasee turistice marcate				
Locuri de campare				
Amenajări pentru colectarea deșeurilor				

Vetre de foc				
Altele	Delimitare			

23. Bibliografia și documentația existentă referitoare la aria naturală protejată

24. Datele instituției care completează formularul

Denumirea instituției	
Adresa	
Tel/Fax/E-mail	
Persoana care completează formularul	
Data	

25. Anexe grafice

- 25.1. Harta ariei naturale protejate (la o scară convenabilă)
- 25.2. Harta cu aspecte administrative, la o scară convenabilă
- 25.3. Harta vegetației, la o scară convenabilă
- 25.4. Harta silvică, cu evidențierea unităților amenajistice (dacă este cazul)
- 25.5. Harta zonării interne (dacă este cazul)
- 25.6. Harta apelor de suprafață, la o scară convenabilă
- 25.7. Fotografii

F. Modul de transmitere a documentației

Documentația se depune la autoritatea publică centrală care răspunde de ariile naturale protejate, în vederea promovării acesteia prin actul normativ specific. Documentația se va depune în două exemplare (atât pe hârtie, cât și pe suport electronic - CD, DVD etc.). Formatul electronic va conține toate informațiile furnizate pe hârtie, inclusiv hărțile. Pentru documentațiile transmise anterior intrării în vigoare a prezentului ordin nu se aplică prevederile acestuia.
